

Α'Ρ. Ἐλπιδόντες, φίλε μα, ωρᾶγμα, τὸ ὅποῖον σκανδαλίζει ὅλην τὴν Εὐρώπην. Όταν ἀπὸ τὰς ἀνοίτυς δασάνας τῆς Ἰαστινιανῆς, καὶ τῇ παθεξήσις αὐτοποτέρων ἄλλων αὐτοκρατόρων, ἐβαρύωθη τὸ γένος τοῦ Γραικῶν, Φυσικὰ ἐφετεῖ καὶ νόμοιων ἐπειδὴ, ἀνὴρ παιδεία πέμποντι τὰ πῖθη. Τῆς ἀπαιδευσίας ὁ καρπὸς ἐξ ἀνάγκης εἶναι οὐ αὔριότης. Τὰ ωφῆτα τῆς αὔριότητος ωδεῖγματα ἔρρευσαν ἀπὸ τοῦ Γραικορωμαίων Αὐτοκρατόρων τὴν βασιλικὴν αὐλὴν, καὶ κατέκλυσαν ὅλην τὸ γένος. Εἰς αὐτὴν οἱ ἄνδρες τὰς γυναικας, τὰς ἄνδρας αἱ γυναικες, τὰ τέκνα τὰς γονεῖς, οἵτοι πάλιν τὰ τέκνα των, οἱ ἀδελφοί τὰς ἀδελφὰς, ἐτύφλωσαν, ἐρινοτόμησαν, ἐσφαξαν· καὶ ηὕτω βασιλικὴ αὐλὴ κατεστάθη ἀληθινὸν μακελλαῖον, ὡς τὸ μαρτυρεῖ ηὕτως Βυζαντινὴ ιστορία. Τοιαῦτα αἰσέβειαν καὶ ωδειομίαν συνέβησαν τότε καὶ εἰς ἄλλας βασιλικὰς αὐλὰς βαρβαροτέρας τῆς Βυζαντινῆς αὐλῆς, καὶ συμβαίνουσι σύμερον εἰς τὰς Τάρκες.....

ΚΛ. Εἶναι ὅμως χρόνοι πολλοὶ, ἀφ' οὗ τῷ πολέον μήτ' οἱ Τάρκοι βασιλεῖς δὲν κατασφάζονται εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Α'Ρ. Καὶ τῦτο εἶναι τὸ ωδειοχότερον καὶ πολέον αἰξιοθρήνητο!....

ΚΛ. Τὸ ποῖον;

ΑΡ. Ὅτι **ωδεῖανομία**, τὴν ὅποιαν ἔβαρύνθη
καὶ αὐτὴ τῷ Τάρκων ἡ ἀγριότης, σώζεται ἀκόμη
εἰς τῆς Πετρυπόλεως τὴν αὐλήν. Δὲν εἶναι τῦτο
ἴκανὴ δύσοδειξις, ὅτι τὸ Ρωσικὸν ἔθνος δὲν ἔμπο-
ρεῖ νὰ ὠριμάσῃ, καθὼς ἐλεγεν ὁ Μιραβώς;

ΚΛ. Η τελευταία ὅμως σφαγὴ τῷ Παύλῳ δὲν
ἔγινεν δέος συγγενικὴν χεῖρα.

Α'Ρ. Μήτ' ἐγὼ δὲν θέλω τὸ πιστεύσει πότε·
ἀλλὰ τῦτο δὲν δίκαιονει τὴν ἀγριότητα τῆς αὐλῆς.
Οἱ φονεῖς ἦσαν δύο τὴν αὐλήν καὶ τὸ νὰ μείνωσιν
ἀτιμώρητοι δείχνει φανερὰ ὅτι ἡ αὐλὴ εἶναι συ-
νειδισμένη νὰ βρέχεται μὲν βασιλικὰ αἷματα.
Ἀνέβη εἰς τὸν αἵματωμένον Θρόνον ὁ ὥιος, ἐκλαυ-
σε τὴν **ωδεῖανομον** σφαγὴν τῷ πατρός τῷ ἀλλὰ
δὲν ἐτόλμησε νὰ μιμηθῇ τὸν ὅμονυμόν τυ Αλέ-
ξανδρον, τὸν Μακεδόνα, φοβύμενος μὴ τὸν στεί-
λωσι καὶ αὐτὸν εἰς τὸν πατέρα τυ.

ΚΛ. Τί ἔκαμεν ὁ Μακεδῶν Αλέξανδρος;

Α'Ρ. Ἐσφάγη καὶ αὐτῷ ὁ πατὴρ, ὁ Φίλιππος,
αδίκως ἀλλὰ ωφῆτον ἔργον τῷ Αλεξάνδρῳ,
ἔταν ἀνέβη εἰς τὸν Θρόνον, ἵτον νὰ ἔκδικήσῃ τὸν
Θάνατον τῷ πατρός του, μὲν ὅλον ὅτι ἵτον νεώ-
τερος τὴν ἥλικίαν **ωδεῖ** τὸν Αλέξανδρον τῆς Ρω-
σίας.

ΚΛ. Δὲν ἔξεύρω πῶς εἶμαι τώρα σχεδὸν μὲ
τὴν γνώμην σα. Αληθινὰ δὲν συμφέρει πλέον

οἱ Ῥῶσοι εἰς ἡμᾶς. Φῶτα, καθὼς λέγεις, ἔχομεν
ἡμεῖς κατ' ἀναλογίαν περιειστερότερον απὸ αὐτάς· κίν-
δυνος εἶναι μὴν, ἐνθρονιζόμενοι εἰς τὸ Βυζάντιον,
πάντανεώσωσι πεπαλαιωμένον καὶ λησμονημένον
ἔθος, τὰς σφαγὰς λέγω τῆς βασιλικῆς αὐλῆς.

Α'Ρ. Κατ' ύδεν τρόπον δὲν συμφέρειν πλέον
εἰς ἡμᾶς οἱ Ῥῶσοι. Πρὸν τῷ μεγάλων καὶ λαμ-
πεσσνικῶν τῷ Νασολέοντος, τὰς ἐφεστιμήσα-
μεν δόπο τὰς Τύρκας, ὡς δόπο δύο κακὰ τὸ μι-
κρότερον, ἥ (εἰὰν ἀκόμη τῦτο σὲ σκανδαλίζῃ),
ὡς ἔθνος δόπο τὰς Τύρκας πλέον φωτισμένον καὶ
ἥ ἐκλογὴ, ὅπως καὶ ἀν τον, τον ἐκλογὴ Φρόνι-
μος. Ἀλλὰ τώρα ἡ θέλαμεν εἰσθαμ παντάπασιν
ἀνόπτοι, ἀν τὰς φεστιμήσαμεν καὶ δόπο τὰς Γάλ-
λας. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ Γάλλων καὶ Ῥώσων,
καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡμερότητα, εἶναι
αἰσυγκρίτως μεγαλύτερα πλέον τὴν διαφορὰν με-
ταξὺ Ῥώσων καὶ Τύρκων.

ΚΛ. Τὸ κρατεῖς λοιπὸν ὡς βέβαιον, ὅτι ἡμε-
ρώτεροι πλέον τὰς Ῥώσας καὶ σοφώτεροι εἶναι οἱ
Γάλλοι;

Α'Ρ. Εἶναι τὸ αὐτὸν καὶ ἀν μὲν ἐρώτας, εἰὰν οἱ
γίγαντες εἶναι μεγαλύτεροι δόπο τὰς νάνας. Ὁχι
μόνον σοφώτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιδειότεροι καὶ
φεστιμότεροι νὰ μεταδώσωσι τὴν σοφίαν των
εἰς ἄλλας. Ἐὰν δὲν ἄφιναι τὴν Αἴγυπτον οἱ Γάλλοι

λοι, καὶ αὐτὴ ἡ Αἴγυπτος σύμερον, φίλε, οὐδελε
τρέχει εἰς τὸ σάδιον τῆς σοφίας. Εἳν δὲν ἀφίσαι
τὴν Ἐπιλάνησον, η Ἐπτάνησος τὴν σύμερον, μὴν
ἀμφιβάλλῃς, οὐδελει ἔχει πολλὰς Γραικὺς ἀξίες να
συγκριθῶσι μὲ τὰς πλέον σοφὺς τῆς Φωτισμένης
Εὐρώπης. Άλλὰ τί λέγω, Γάλλοι; καὶ αὐτοὶ τῆς
Ἐπιλάνησος οἱ Γραικοὶ μόνοι οἵσαι ικανοὶ νὰ Φωτισ-
θῶσιν, εἰσ, αὐτὸς ἐλευθερώθησαν διπὸ τὸν ζυγὸν
τῆς Βενετίας, δὲν ἔπισταν εἰς χειρότερον ἄλλον
ζυγὸν τὸν Ρωσικόν. Τί καλὸν ἔπειρξένησαν εἰς
αὐτὸς οἱ Ρῶσοι; Εθνος, τὸ ὄντοιον δὲν ἔμυνήθη
ἄκομη νὰ δημιουργήσῃ τὴν ιδίαν της βαρβαρότητα,
πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φωτίσῃ ἄλλο ἐθνος; Μετὰ
πέντε χρόνις ὑποταγῆς εἰς τὰς Ρώσις, μόλις οἱ
ταλαιπωροὶ Γραικοὶ τῆς Επιλάνησος ἔμυνήθησαν
εἰς τὴν 25 Οκτωβρία τοῦ παρόντος ἔτος νὰ συ-
στίσωσι σχολεῖον, καὶ τῷτο περισσωρινόν.

ΚΛ. Εὗγέ σας, ὡς Γάλλοι, ὅτι εἶσθε σοφώ-
τεροι περὶ τὰς Ρώσις!?

Α'Ρ. Μὲ κάμνεις νὰ γελῶ καὶ μὴ θέλων. Τί
περιέδοξον αἱ ήναι σοφώτεροι περὶ τὰς Ρώσις,
ἐπειδὴ ὑπερβαίνουσιν εἰς τὴν σοφίαν καὶ τάλη
Φωτισμένα τῆς Ευρώπης ἐθνος, καθὼς καὶ εἰς τὴν
ἡμερότητα.

ΚΛ. Οἱ Γάλλοι;

Α'Ρ. Ναὶ οἱ Γάλλοι.

ΚΛ. Καλὲ τί με λέγεις δῆλο τὸν Θεόν;

Α'Ρ. Τὴν ἀληθείαν καὶ αἱ ἔχωσι τὴν χάριν εἰς τὰς φεγγόντας τῆς Γραικῶν, ἐὰν ἐφθασαν εἰς τοσαύτην ὑπεροχὴν σοφίας.

ΚΛ. Συγχωρησόν με νὰ σὺ δηκόνθω φεγγὸς ὅλιγον τὸν λόγον. Σὲ αὐτῷ πάντοτε νὰ μᾶς ὀνομάζῃς Γραικός δῆλο τί οχι 'Ρωμαίας, ὡς ὀνομαζόμεθα ἔως τώρα;

Α'Ρ. Α' ωδὸς τὰς ἀναριθμήτας, φίλε μν, δυστυχίας, ὅσας φεξενεῖ ἡ βαρβάρωσις εἰς τὰ ἔθνη, μία εἶναι καὶ τὸ νὰ λησμονῶσιν ἔως καὶ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν καὶ τόνομα τῆς γενεᾶς των. Οἱ φεγγονοί μας ὀνομάζοντο τὸ παλαιὸν Γραικοί ἐπειτα ἐλαθού τὸ ὄνομα 'Ελληνες, οχι δπὸ ξένον ἔθνος, ἀλλ' δπὸ Γραικὸν πάλιν, ὅστις εἶχε κύριον ὄνομα τὸ, 'Ελλην, καθὼς ήμεῖς ὀνομαζόμεθα, σὺ, Κλεάνθης, 'Αριστοκλῆς, ἐγώ. Ἐν δπὸ τὰ δυὸ λοιπὸν ταῦτα εἶναι τὸ ἀληθινὸν τῷ ἔθνες ὄνομα. 'Επρόκρινα τὸ, Γραικοί, ἐπειδὴ ότω μᾶς ὀνομάζουσι καὶ ὅλα τὰ φωτισμένα ἔθνη τῆς Εύρωπης. Ἀν φεγγρίνης τὸ, 'Ελληνες, ὀνομάζε, φίλε μν, 'Ελλην ἀλλὰ μὴ, δῆλο τὰς οἰκτιρμὰς τῷ Θεοῦ, 'Ρωμαῖος.

ΚΛ. Διὰ τί τέτο;

Α'Ρ. Διότι δὲν εἶσμεν 'Ρωμαῖος. Οἱ 'Ρωμαῖοι φρῶτοι μᾶς ἐσέρπουσαν δπὸ τὴν ὁλίγην ἐλευθερίαν, τὴν ὃποίαν εἶχαν μᾶς ἀφίσει τῆς Ἑλλάδος αἱ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

δίχόνοιαν· καὶ τὸ νὰ φέρωμεν τὸνομά των εἶναι τὸ
αὐτὸ καὶ νὰ φέρωμεν τυπωμένα εἰς τὸ μέτωπον
τὰ σήματα τῆς δύλείας, καὶ νὰ ομολογῶμεν
ἴκεσίως ὅτι χάρομεν εἰς τὴν δύλείαν.

ΚΛ. Μ' ἔλεγχεν ὅμως ἀνθρωπος σοφὸς, ὅτι τὸ,
"Ρωμαῖοι, εἶναι ἐνδοξότερον ὄνομα ωἷς τὸ, "Ελ-
ληνες· ἐπειδὴ οἱ "Ρωμαῖοι ἐξεπέρασαν τὰς "Ελ-
ληνας.

Α'Ρ. Δεν πέπειρε τί λέγει ὁ σοφὸς ἔχεινος· ή,
αὐτὸς ἀληθῶς ἐπίστεινεν ὅτι οἱ "Ρωμαῖοι ἐξεπέρασαν
τὰς ωργόνες ἡμῶν, ἐζήτει νὰ μᾶς ωργοκολλήσῃ
ἄλλην καταισχύνην χειροτέραν τῆς δύλείας, συμ-
βελένων νὰ κρατῶμεν τὸνομα τῷ "Ρωμαίων.

ΚΛ. Ποίαν ταύτην;

Α'Ρ. Ἐὰν κάνεινος ἀδόξε καὶ ωλαχῆ υἱὸς προῦτο
τὸ ωατρικόν τυ ὄνομα, δῆς νὰ λάβῃ ἄλλα ωλα-
σιωτέρα καὶ ωλέον ἐνδόξε ὄνομα, ωᾶς πέθελες
ὄνομάσει τὸν τοιῶτον υἱόν;

ΚΛ. Ἀνθρωπον ἀχάρισον, ἀνθρωπον ἀχρεῖον,
ἀνθρωπον, εἰς ὄλιγα λόγια, ἀπάνθρωπον.

Α'Ρ. Οχι μόνον ἀπάνθρωποι, ἄλλα καὶ μαρο;
ωψ τάτοις ἐφρεπε νὰ ὄνομαδῶμεν, ἐὰν ἐπροκρί-
νομεν τὸ ὄνομα τῷ "Ρωμαίων ἀπὸ τὸνομα τῷ Γραι-
κῶν, η τῷ "Ελλήνων, χωρὶς τὰ φῶτα τῷ ὄποιων
ωτὲ οἱ "Ρωμαῖοι δὲν θελαν τόσον δοξασθῆ.

ΚΛ. Στις μ' ὄνομάσῃ ωλέον "Ρωμαῖον, θέλω

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΟΙ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΦΟΡΙΚΗΣ ΦΙΛΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΤΣΙΟΥ

τὸν σοχάζομ^ν ὡς ἔχθρόν με. Ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὸ ἔξης εἶμαι Γραικός.

ΑΡ. Εἶσαγ^ό, τι πέσυν ἦως τώρα, δ^ό, τι θέλεις εἰδα^ν πάντοτε.

ΚΛ. Α^Υ! Ίκειναιε, Ίκειναιε!... Ἐγὼ δὲ ταῦτα, φίλε με, τι ποτε δὲν ἤξευρα· δέν μή σε κακοφαίγεται, αὖ σου ἐμποδίζω τόσον συχνὰ τὸν λόγον. Ας εἰπιστρέψωμεν καὶ πάλιν ὅπα τὸν ἔκόψαμεν. Διὰ τί ἔλεγες, ὅτι οἱ Γάλλοι χρεωστῖν εἰς τὰς φρογόντας ήμῶν τὸ νὰ ήναγ^όρθαι τὰς ἄλλας σοφωτέροις;

ΑΡ. Διότι ωρθαὶ ὅλα τῆς Εὐρώπης τὰ ἔθνη οἱ Γάλλοι πλειοτέροιν ἔξετασαν καὶ ἐμελέτησαν τὰ συγγράμματα τῆς φρογόντων ήμῶν. Πλετισμένοι δὲ τὴν φύσιν μὲν μεγάλην ὀξύτητα τῷ νῷ, ένρηκαν τὸν Πρόπον νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν γλῶσσάν των ὅλα τὰ καλὰ, ὅσα ἐδόξασαν τὰς Ελληνας.

ΚΛ. Οὕτω λέγουσιν αὐτοί ἀλλὰ τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ὁ Ἰταλὸς, καὶ ὁ Γερμανὸς, καὶ ὁ Ἄγγλος, καὶ ὅλα τὰ φωτισμένα ἔθνη, ἐκαστος δῆθε τὸ γένος του.

ΑΡ. Πίσευε δέ, τι κάμινσιν οἱ Ἰταλοί, οἱ Γερμανοί, οἱ Ἄγγλοι, καὶ ὅχι δέ, τι λέγουσιν. Ο σοφὸς Γάλλος μὲν μόνην τὰ τὴν γλῶσσαν εἶναι καὶ νομίζεται παντὶ σοφός· ἀλλὰ ὅλη ἡ Εὐρώπη σοχάζεται αἰς δὲ παιδείαι καὶ καλὴν ἀνατροφὴν ἀμοιρού τὸν

Ίταλὸν, τὸν Γερμανὸν, τὸν Ἀγγλον, ὅσις δὲτ
ἔξεύρῃ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἀπὸ ταύτην τὴν
κοινὴν ὅλης τῆς Εὐρώπης ὁμολογίαν ποίαν ἄλλην
σαφεσέραν ἀπόδειξιν ζητεῖς;

ΚΛ. Διὰ τί λοιπὸν ἀκόυω τἄλλα τῆς Εὐρώ-
πης ἔθνη νὰ κακολογῶσι τὰς Γάλλας;

Α'Ρ. Εἰσιδή κακολογοῦντες, δὲν παύνεν ὅμως
νὰ λαλῶσι τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ μιμῶνται τὰ ἔθη
των, φανερὸν ὅτι ή κακολογία πεφέρχεται δόπο
Φεδόνον. Δὲν εἶναι καὶ τῦτο ἄλλη ἀπόδειξις, ὅτι
ὅμοιάζουσι καὶ κατὰ τῦτο οἱ Γάλλοι τὰς περιγόνες
ἵμων πειλατότερον περιέχουσι καὶ κανέν εἶθος;

ΚΛ. Πῶς ὅμοιάζουσι;

Α'Ρ. Διότι, καθὼς τὰς Γάλλας τἄλλα τῆς
Εὐρώπης ἔθνη, παρόμοια καὶ τὰς παλαιάς Ἑλ-
λινας, τὰς Ἀθηναίας μάλιστα, ὁ κόσμος ὅλος ἐκα-
κολόγει, καὶ ὅμως ὁ κόσμος ὅλος ἐμιμεῖτο τὴν
γλῶσσαν, τὰ ἔθη, καὶ τὸ πλέον περιέχεντον καὶ
ἀυτὰ τὰ ἐλατήρια, δῆτα τὰ ὅποια τὰς ἐκα-
κολόγησαν.

ΚΛ. Παράξενον ἀληθινά.

Α'Ρ. Παράξενον, διοτι εἰς τὰς Ἀθηναίας τὰ
ἐλατήρια (καὶ ποῖον ἔθνος εἶναι χωρὶς ἐλατή-
ρια;) ἐσκεπάζοντο ἀπ' ἀναρίθμητα ἄλλα πε-
τερήματα· εἰς δὲ τὰς μιμητὰς ἐγίνοντο τόσον γε-
λοιότερα, ὅσον μήτε νὰ τὰ μιμηθῶσι μὲν ἐπιδε-

ξιότητα καὶ χάριν δὲν ἔσαν καλοί. Ἀπαράλλακτα καθὼς τὴν σήμερον γίνεται πολλῷ γέλωτος ἄξιος ὁ Ἰταλὸς, ὁ Γερμανὸς, ὁ Ἄγγλος, ὅταν μιμῆται, δόσα δὲν φρέπει νὰ μιμῆται τῷ Γάλλων ὅπόταν ἔξεναντίας ὁ Γάλλος καὶ εἰς αὐτάς τας τὰς ἀλόγυς μιμήσεις δειχνεῖ ὅτι η φύσις τὸν ἐπλασε μαλακὸν καὶ ἐπιτίδειον νὰ δέχεται τὰς τύπους ὅλες μὲν εὔχολιαν.

ΚΛ. Ἀλλ' ὅμως, φίλε μν, δός με τὴν ἀδειαν
νὰ ὀνομάσω τὴν τοιαύτην εὔκολίαν, ἐλαφρίαν τὴν.

Α'Ρ. Οὕτω τὴν ὀνομάζεται καὶ ὅσοι κακολογεῖν τὰς Γάλλας. Οὕτω τὴν ὀνόμαζον καὶ εἰς τὰς Ἀθηναίες, ὅχι μόνοι οἱ ξένοι, ἀλλὰ καὶ αυτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Τὰς ἐκωμώδεις εἰς τὸ θέατρον οἱ συμπολῖται ποιήται, ὀνομάζοντες αὐτὰς ταχυβόλες, μεταβόλες, εὔκολοπίστιες, καὶ ἀλλα πολλὰ τοιαῦτα.

ΚΛ. Καὶ εἶχαν δίκαιον.

Α'Ρ. Μήτ' ἐγὼ δὲν ἀρνῶμαι, ὅτι τοιαύτη εὔκολία δύναται νὰ γεννήσῃ μεγάλα κακὰ εἰς ἕθνος τὸ ὅποιον δὲν ἔχει φῶτα, ἢ ἀρχίζει νὰ γυμνώνεται ἀπ' αὐτά. Ἀλλ' εἰς τὰ φωτισμένα ἔθνη ἔξεναντίας εἶναι σημεῖον ἡμερότητος ψυχῆς, καὶ μεγάλης αἰδήσεως τῇ καλῇ. Χωρὶς τὴν εὔκολίαν ταύτην καὶ μαλακότητα τῷ Αθηναίων, οἱ Ἑλληνες δὲν ἦθελαν γίνεσθαι τὰς Πέρσας. Ἐν δὲν ἐφοβήμην τὸ μάκρος, ἦθελα σὲ τὸ βεβαιώσει μὲ μαρτυρίας

Ιστορικῶν ἐπειδὴ δότὸ τὴν ἔκπληξίν σὺ συμπεραίνω
ὅτι δὲν ἐδιάβασες τὴν ιστορίαν τῆς Περσικῆς πο-
λέμου.

ΚΛ. **Α!** Ιαστίνιανέ, Ιαστίνιανέ!.. Νέθελα νὰ
ξεύρω τίς ωνόμασε ΜΕΓΑΝ τὸν Ιαστίνιανὸν τὗτον.

Α'Ρ. Οἱ κόλαχες, φίλε με, τὸ πλέον ὅλε-
θριον δῶρον ἀφ ὅσα δύναται νὰ χαρίσῃ εἰς τὰς
ἡγεμόνας τῷ εἴδνῳ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ εἴδνη ή ὁργὴν
τύθεσθε. Αὐτοὶ ἀφάνισαν πολλὰς καὶ κραταιάς
Βασιλείας· αὐτοὶ ἐξωλόθρευσαν καὶ τὸν Θαυμασὸν
δῆμον τῷ Αθηναίων, φωνάζοντες καθ' ἡμέραν εἰς
αὐτόν,

.... Φιλῶ σ', ὦ δῆμε, ἐραστής τ' εἰμὶ σός,
τῇ γεν, «Φίλος, θερμότατός σὺ φίλος εἶμαι,
» δῆμε ».

ΚΛ. Ακολύθει τὸν λόγον σὺ, φίλε με· σὲ
πιστεύω πλέον καὶ χωρὶς μαρτυρίας. ἐπειδὴ μὲ
κατεδίκασεν ὁ Ιαστίνιανὸς νὰ ἴμαυ τυφλὸς, ἀνάγκη
εἶναι νὰ βλέπω μὲ τὰς ὄφθαλμάς σε.

Α'Ρ. Τύτων ὅμως τῷ ἐλαφρῷ καὶ ταχυβόλῳ
Αθηναίων ὅλος ὁ κόσμος ἐπειδύμει τὴν φιλίαν.
Πολλῶν εἴδνων Ἡγεμόνες ἐζήτησαν καὶ ἐλαβον τὸ
δικαίωμα νὰ ὀνομάζωνται Πολῖται Αθηναῖοι καὶ
ἐκαυχωντο περισσότερον εἰς ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν
καὶ νὰ λέγωνται Βασιλεῖς. Τῶν ἐλαφρῶν τύτων
Αθηναίων ἐφοβεῦντο ὅλοι τὸν φόγον, ὡς μέγα μυ-

ΕΡΓΑΣΤΗΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΗΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΗΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

τύχημα, καὶ ἐζῆτει καθεὶς τὸν ἔωσινον, ως ἀναγέρρητον δύποδειξιν τῆς αὔρετῆς τῷ διότι καὶ νὰ ἐπαινέσωσι μὲ κρίσιν, καὶ νὰ φεγγελάσωσιν αὐτοὺς μόνοις μὲ μεγάλην νοστιμότητα ήσαν καλοί. Οστις εἶχε τέχνην ἢ κάμιλαν ἐπιστήμην, εἰς τὰς Ἀθήνας ἐτρεχει τὰ τὴν δέξῃ, ὅτι ἔκει μόνον ἡλωτιζε νὰ εὑρῃ σοφὸς χριταῖς τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τέχνης τῷ. Τῶν πολλῶν αἰτιῶν, δῆθε τὰς ὁποίας ἐπολέμησε τὸς Πέρσας ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, μία ἥτον (ώς μαρτυρεῖ ἡ ιστορία) καὶ ἡ ἐπιθυμία ἢ ἀξιωθῇ ν ἀκόση τὰ ἐγκάρματα τῷ Ἀθηναίων.

ΚΛ. Μεγάλα πρετερήματα μὲ λέγεις τῷ Ἀθηναίων.

Α'Ρ. Τὰ ὁποῖα ἐνωμένα δὲν εὑρίσκεις σήμερον πλὴν εἰς τὰς Γάλλας.

ΚΛ. Ἐπαληθείας μὲ κάμνεις νὰ γένω Γάλλος.

Α'Ρ. "Οχι! φίλε. Πρόσεχε μὴ πέσῃς δύπο τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο. Δὲν ἐνθυμᾶσμα τί ἐλέγαμεν ὀλίγον ἀρχήτερα περὶ τοῦ ὅστοις ἀρνῦνται τὴν πατρίδα καὶ τὸ γένος των. Γάλλος νὰ γένης δὲν εἶναι δυνατὸν, ἐπειδὴ ἡ Φύσις δὲν σ' ἔκαμε Γάλλον. "Επειτα τῷ Ἑλλήνων τόνομα εἶναι ὄνομα ἐυγενεστάτον· αὐτὸν αἱ μεταβολαὶ τῆς τύχης τὸ ἀμαύρωσαν, βλέψας πάλιν τώρα ὅτι ἀρχίζει ν ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀρχαίαν τῷ λαμπεότητα. 'Αλλα καὶ μυριάκις περισσότερον, ἀφ' ὅ, τι εἶναι, ἐὰν ήσαν

καταφρονιμένη ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἐνδοξος ἡ Γαλλία,
ἔτῳ τῷτο νὰ φεσθέσωμεν εἰς τὰς πολ-
λὰς τῆς πατρίδος μυσυχίας, καὶ τῷτο ἴδιων αὐτῆς
τέκνων τὴν ἀχαριστίαν; Οσον τὸ κατ' ἐμὲ, οὐ γῆ νὰ
σχίσῃ νὰ μὲ καταστῇ φετιμῶ φέρεται νὰ ὄνοματῶ
Γάλλος αὐτὶ Γραικός.

ΚΛ. Τώρα πάλιν μὲ κάμνεις Γραικόν.

Α'Ρ. Δεν σὲ κάμνω, ἀλλὰ λέγω ὅ, τι εἴσαι.
Ἐγὼ ἔταινεσα πολὺ τὰς Γάλλας, ὅχι μὲ σκο-
πὸν νὰ κάμω Γάλλας τὰς Γραικάς. ἀλλὰ διότι
εἶμαι πληροφορημένος, ὅτι οἱ Γραικοὶ πρέπει νὰ
φετιμῶσι, φέρεται τῷτο ἄλλων ἐθνῶν, τὴν οἰκειότητα
καὶ φιλίαν τῷτο Γάλλων δῆλο τῷτο, ὅτι καὶ φει-
σότερον φέρεται τὰς ἄλλας οἱ Γάλλοι ἐμιμήθησαν
καὶ εἰς τὴν ἡμερότητα καὶ εἰς τὴν σοφίαν τὰς
φεγγόντας τῷτο Γραικῶν, καθὼς τὰς ὄμοιάζουσι καὶ
εἰς τὴν Φυσικὴν ἀγχίνοιαν. Εχοντες τόσην ὄμοιό-
τητα μὲ τὰς Ἑλληνας, πρέπει Φυσικὰ νὰ ἔχωσι
καὶ κλίσιν περιαστότεραν εἰς τὸ νὰ εὔεργετήσωσι
τὰς ἄπογόντας τῷτο Ἑλλήνων περιαστότεραν τύλά-
χιστον φέρεται τὰς Ρώσας, οἱ διαστοῖοι ἀστοῦ ὅλα τῆς
Φωιτισμένης Εὐρώπης τὰς ἔθνη εἶναι τὸ ἐνδεέστερον
ὅλων ἔκείνων τῷτο καλῶν, σασταστασαν τὰς Ἑλ-
ληνας.

ΚΛ. Πιστεύεις ὅτι οἱ Γάλλοι θέλουν νὰ εὔεργε-
τήσωσι τὰς Γραικάς;

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Α'Ρ. Καὶ χωρὶς τὴν φυσικὴν αὐτῷ κλίσιν εἰς τὸ καλὸν, τὰς ἀναγκάζει εἰς τῦτο τὸ ὕδιον αὐτῷ συμφέρον. Ἐπειτα εἶναι καὶ γένος Φύσει Φιλόδοξον· καὶ ὁμοιάζει καὶ κατὰ τῦτο τὰς φεγγόντας ἡμέραν.

ΚΑ. Ἡ φιλοδοξία ὅμως εἶναι φεῖγμα κακόν.

Α'Ρ. Κάκιστον, ὅταν ζητῇ τις τὴν δόξαν δὲ φεῖγματα ἄδικα, ή τἀλάχιστον ψτιδανὰ καὶ ἀχρεῖα.

ΚΛ. Καταλαμβάνω τὸ, "Ἄδικα· εἰς Γοιάντην ἀδικίαν ἐδοξάζετο καὶ ὁ Ἰαστινιανὸς, ὅταν ἐδοξάζετο εἰς τὰς μεγαλοθρεπτεῖς οἰκοδομὰς τῷ ναῶν, Γὰς ὅποις ἔκλιζε μὲ τὰ σιτηρέσια τῷ διδασκάλων. Ἀλλὰ τίς ἐζήτησε πολὺ δόξαν δὲ φεῖγματα ψτιδανά;

Α'Ρ. Δὲν ἔξεύρεις λοιπὸν, ὅτι ἐχρημάτισαν καὶ πήγεμόνες, οἱ ὅποιοι ἀνῆλι γὰς καταγίνωσκαν εἰς τὴν διόικησιν τῆς βασιλείας, ἄλλην ἐπιστήμην δὲν εἶχαν καὶ νὰ ὀψαρένωσιν ή νὰ κυνηγῶσι καθ' ἥμέραν· καὶ ἐδοξάζοντο εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην; Οὐ Θηριώδης καὶ τῷ Χριστιανῷ καὶ τῷ Φιλοσόφῳ διώκηταις, ὁ Δομετιανὸς, ἐφεύρηκε καὶ εἶδος νέον ἄλλο κυνηγία τολλὰ φεύγον.

ΚΛ. Ποῖον;

Α'Ρ. Μόνος σφαλισμένος εἰς τὸν οἶκόν τε ὁ ἄγριος ἔτος τύραννος ἔκυνήγει μύιας.